

Basílica! Castelló eufòric i l'Empordà cofoi

Ja han passat quinze dies, i encara em retruny dintre l'eufòria de Castelló per la proclamació del seu Temple Parroquial com a Basílica.

- *Amb tota la comarca cofoia pel valor afegit a la "nostra" Catedral de l'Empordà.*

- No va quedar ni una cadira per seure ni una candela per encendre, com deia aquell!

- *Ningú no va oblidar el cognom de l'advocació de la Mare de Déu a qui està dedicat el monumental edifici: la Candelària.*

- Amb menció a part pel ciri que cremava a l'altar.

- *El vas veure?*

- Doncs, no.

- *No hi eres?*

- Vaig escoltar tota la cerimònia per Ràdio Estel. A fila zero, com si diguéssim!

- *Home!*

- Tot i haver rebut una invitació personal, circumstàncies familiars no ens van permetre el trasllat i la presència. Però, aclucant els ulls hom veia la llum dels

vitalls, la claror del retaule, la brillantor de les reixes i tota la riquesa ornamental de la litúrgia.

- *Que, per cert, fou molt ben acompanyada per la musicalitat de l'orgue i la bellesa de les composicions escollides, amb nota elevada pel Virolai estrenat.*

- He estat força a la nova Basílica, participant a la missa, en cerimònies nupcials, en visita turística, acompanyant-hi forasters, en bona relació amb diferents rectors, especialment l'actual a qui recordo –de seminarista– llegint les estacions del Via Crucis el diumenge de Passió, des del Pont de Pedra de la ciutat episcopal, essent vicari al Mercadal de Girona, rector a Sant Pere de Figueres, consiliari dels E.M. de la Mare de Déu ... i ara l'apoteosi de Castelló.

- *Vols dir que, mossèn Narcís Costabella no es mereix algun reconeixement vaticà, com ara prelat domèstic?*

- O potser el gipó de canonge honorari!